

FAMILIE SCHUISTEMA

Tweeakter

door

JOOP CARREE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FAMILIE SCHUIITEMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOOP CARREE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Olga Schuitema - van oorsprong een Russische vluchteling, zeer intelligent, met een afgeronde opleiding op een kunstacademie.

Jan Schuitema - een heel eenvoudige hardwerkende man die goed is voor zijn gezin, met heel erg veel plezier in zijn leven.

Mariska - hun oudste dochter, volgt een opleiding aan de dans-academie.

Denise - hun tweede dochter, zit op het conservatorium en volgt zangles.

Esther - jongste dochter, speelt toneel. Zij krijgt in het tweede bedrijf een dochter.

Kees - vriend van Esther. Lijkt qua karakter erg op Jan, de vader van de meisjes. Indien mogelijk begeleidt hij Denise op een instrument. Of een backinggroep met de zussen.

Fragmenten of liedjes mogen ook zelf gekozen worden.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

De meubels op het toneel staan bedekt onder een half opgezette tent. Kees komt op en gaat op de zak met tentstokken zitten. Er staat ook een emmer ondersteboven, daar gaat Jan op zitten. Ze rommelen een beetje aan de touwtjes. Het wekt de indruk dat ze op een camping staan.

KEES: Weet je wat een lesbische dochter van een imker is?

JAN: Een honingpot.

KEES: Die kende je al.

JAN: Nee, maar dat is zo voor de hand liggend... Fijne tent hè?

KEES: Ik ben er al twee keer mee weggeweest. Eerst met Mariska.

JAN: Ja, maar dat is toch niks geworden...

KEES: Ik ga nu liever met Esther.

JAN: Toen jij met Mariska ging kamperen dacht ik tegen beter weten in: Dat wordt wat.

KEES: Ja ik ook, maar ze was me toch te bazig.

JAN: Ik begrijp wat je bedoelt, af en toe is het net een vent.

KEES: Ik heb dat ook gedacht.

JAN: Ik ben haar vader, dus ik zie dat toch anders.

KEES: Het is toch je stiefdochter.

JAN: Ja, het is eigenlijk niets van mij, maar toch zie je het dan anders. Soms denk ik dat ze lesbisch is..

KEES: Ik durfde het niet te zeggen, maar ehh.....

JAN: Dat kun je rustig zeggen. Dat is zo gewoon. Een kwestie van hormonen.

KEES: (*verbaasd*) Hormonen?

JAN: Ja, maar ik heb nu geen zin om het uit te leggen. Alleen als een vrouw niet met je wil, dan is ze niet gelijk lesbisch of frigide. Dat werkt anders dan bij een man.

KEES: Ik snap er niet veel van.

OLGA: (*komt op en gilt*) Zijn jullie nou helemaal besodemieterd. Wie gaat er nou een tent opzetten in de huiskamer.

JAN: Het is hier lekker warm onder die lampen. Dan is ie gauw droog dacht ik.

KEES: Ik dacht het ook.

OLGA: Jij dacht het ook? Je bent al net zo gek. Zou je dat thuis ook doen.

KEES: Het is toch niet mijn tent?

OLGA: Jullie zijn er toch ook mee weggeweest.

JAN: Dat is twee jaar geleden.

KEES: Daar is hij nou niet meer nat van.

OLGA: Nee, je schoonvader en ik zijn er mee weggeweest in het

weekend.

KEES: Zeker in Wateringen...

OLGA: Schiet nou maar op met opruimen, hij is nu droog. *(voelt aan de tent en gaat af)*

JAN: Jawel mevrouw, doen we... *(Kees en Jan ruimen de tent en de stokken op en gaan ondertussen door met het gesprek)*

KEES: Leuk hè, Wateringen...

JAN: Rotzak, ze weet toch niet waar het ligt...

KEES: Wat zei jij nou daarnet over hormonen?

JAN: Dat vertel ik je nog wel eens. Ik heb daar een boek over. Maar zelfs de geleerden en wetenschappers weten nog niet alles. Er gebeurt veel in ons lichaam en dat wordt gestuurd door die hormonen. Eigenlijk bij alle mensen, maar tussen mannen en vrouwen zit zoveel verschil dat je ze soms niet kan begrijpen.

KEES: Ik kan je niet meer volgen.

JAN: Het verschil tussen een man en een vrouw. Wanneer je veel oestrogeen krijgt als foetus word je een vrouw en als je veel testosteron krijgt word je een man.

KEES: Maar een vrouw is toch anders van bouw?

JAN: Dat is het nou juist. Een vrouw met teveel mannelijke hormonen zal dus lesbisch worden en een man met te veel oestrogeen wordt dan waarschijnlijk homo. Dat is dus geen ziekte of een fout in je opvoeding.

KEES: Dat is toch hartstikke rot.

JAN: Als je omgeving het accepteert, niet. Mijn vrouw, Olga, wil niet horen dat haar dochter niet met jou wilde eh.. dingese.

KEES: Toen Mariska en ik met de tent weggeweest zijn...

JAN: Toen jij ermee terugkwam heeft Mariska het hele verhaal verteld. Olga aanvaardde die gevoelens niet.

KEES: Jij dan wel?

JAN: Ja, het is eigenlijk niet eens mijn dochter. Maar ik aanvaard dat. Ik heb een boek gekocht en gezegd: Als ze bijvoorbeeld rood haar had gehad had ik het ook een moordmeid gevonden.

KEES: Dat vind ik toch wel knap.

JAN: Als Esther met een neger thuiskomt vind ik dat ook prima. Als ze maar gelukkig worden. Daar gaat het om.

KEES: Ik wou dat ik een neger was.

JAN: Waarom, ze mag zelfs met jou thuiskomen.

KEES: Ik ben serieus.

JAN: Dat weet ik wel, ik heb jullie naar elkaar zien kijken.

KEES: Met Mariska had het nooit wat geworden.

JAN: Het is een schat. Maar ik zit ze niet te koppelen. Ga jij maar met

Esther. Ik zit met mijn dochters dus te sjacheren.

KEES: Nee, u moet me alles vertellen en eigenlijk uitleggen. Ik hou van Esther, maar wij zijn jong. En u hebt ervaring.

JAN: *(lachend)* Dan vertel ik natuurlijk alleen maar goeie eigenschappen.

KEES: U wilt ze echt kwijt hè?

JAN: Niet helemaal kwijt, maar uit huis, en goed verzorgd. Ik heb drie van die meiden, en de een is nog gekker dan de ander.

KEES: Ik wil u best van Esther verlossen, maar ik hoef er echt maar één.

JAN: Dat begrijp ik. Als je er twee of drie wilde hebben zou ik denken dat je een Arabier bent. *(lachen)*

KEES: *(lachend)* Een Arabier? Dat is toch een draaiorgel?

JAN: Nee, een drankorgel. Tenminste als hij drinkt en drie of vier vrouwen wil onderhouden. Dat is polygamie.

KEES: Mogen die het met drie vrouwen? Weer wat geleerd. Kijk, dat bedoel ik. Dat weet u allemaal al. Dat moeten wij nog leren. Het is natuurlijk een andere cultuur. Leuk om te weten, maar het zou niets voor ons zijn.

JAN: Ik weet ook niet hoe ze het uithouden zonder drank. Ha, ha.. Ik zou gek worden. Voor mij betekent dat negen dochters. *(hij gaat met brede gebaren iets vertellen)* Stel je voor, je moet naar een verjaardag, van je broer...

KEES: Ik heb geen broer.

JAN: Hè? Van je zus, ook goed... "Ik heb niets om aan te trekken." Dat is het eerste wat je dan te horen krijgt.

KEES: Moeten ze voor iedere visite een andere jurk dan?

JAN: Dat zouden ze het liefste willen, geloof ik. Maar dat is overdreven. Ik zal maar zeggen: "Ik ben nog niet naar de kapper geweest."

KEES: Uw haar zit nog goed.

JAN: *(lachend)* Nee, die vrouw zegt dat bijvoorbeeld. En dat drie keer dus hè. Drie keer: "Ik heb een ladder in mijn kous." Drie keer: "Je moet het gras maaien." Drie keer: "Je zou de auto wassen." Drie keer: "Ik heb gekookt."

KEES: En drie keer: "Je moet me helpen met de vaat."

JAN: Ja.... nee.... Dat doen ze met hun drieën natuurlijk.

KEES: *(dom kijkend)* Natuurlijk.

JAN: Haha.... Maar goed, we dwalen af. Jij wil Esther. Ik dacht al zoiets. Nou, ik vind het best. Alleen moet je niet bij mij zijn maar bij mijn vrouw, de moeder, want die gaat daarover.

KEES: Die gaat daarover??

JAN: Ja, die gaat daarover. Want als het fout gaat kan ik daar de schuld niet van krijgen.

KEES: Het gaat niet fout!!

JAN: Dat is je maar geraden ook.

KEES: Ik dacht dat het u onverschillig liet.

JAN: Helemaal niet!! Alleen, ik leef met vier vrouwen, dus zal ik blij zijn als ze goed terecht komen.

KEES: Alle vier??

JAN: Ja... mijn vrouw mogen ze ook hebben. Zoek ik wel een andere. Geintje...

KEES: Zou u dan weer opnieuw trouwen?

JAN: Nou nee, eigenlijk niet. Ik heb met deze vier wel geleerd hoe je met een vrouw moet leven.

KEES: U lijkt ook wel een Arabier wat dat betreft. En het drinken doet u ook niet. Tenminste, volgens Esther. Ik heb u nog nooit zien drinken. Ja, fris...

JAN: Ik heb ook geen vier vrouwen, ik heb een vrouw en drie dochters. En één daarvan, Esther dus, die wil met jou. Dan zou ik eigenlijk moeten vragen: Zou je dat nou wel doen? Maar dat doe ik niet.

KEES: Ja, Esther dus. Dat is voor mij de ware..

JAN: Prima. Ik zou zeggen: Een is weg, nog twee te gaan. Weet je wel hoe moeilijk het tegenwoordig is om ze kwijt te raken?

KEES: Kom op, het zijn toch prachtmeiden. En artistiek.

JAN: Artistiek....Ja, dat zijn ze, dat hebben ze van hun moeder. Die is ook artistiek. Ik niet, ik moet werken. Ik heb geen tijd voor artistiek.

KEES: U heeft toch ook talenten... *(de tent is opgeruimd)*

JAN: Misschien hebben ze van mij ook wat meegekregen. *(Denise zingt achter een aria. Denise en Olga komen zingend op) O jee, daar komen ze. (Olga zingt een toonladder en Denise zingt het na. Dan één toon lang aanhouden)*

OLGA: Uit je buik!! Uit je buik!! Inademen tot in je buik, dan lucht en geluid zo zuinig mogelijk laten ontsnappen.

DENISE: *(zingt)* AAAAA, OAOAOA

OLGA: Middenrif...middenrif... *(Denise zingt weer AAAA, OAOAOA en Olga zingt er doorheen met tweede stem)*

OLGA: Inademen, inademen.... Zonder geluid. Ik wil het niet horen.

JAN: Ik ook niet. *(Kees gaat zitten lachen)*

OLGA: *(tegen Jan)* Het inademen niet. De "A" die ze zingt, die wil ik horen. *(Denise zingt weer)*

OLGA: Je zakt... je zakt...

DENISE: Nee hoor.

OLGA: Als ik zeg dat je zakt, dan zak je. Adem in, tot onder in je buik, vooruit. (*zingt een toonladder*)

DENISE: Nou zak je zelf ook.

OLGA: Niet waar, ik zak niet. Ik zak nooit.

DENISE: Wel waar. Pa... zakt ze of zakt ze niet...?

JAN: (*quasi luisterend*) Ik dacht het ook. Wat denk jij, Kees?

KEES: Ik hoor het niet.

JAN: (*lachend*) Ik ook niet, maar ik weet precies wat ik moet zeggen. *De dames zijn weer aan het oefenen.*

JAN: Je moet nooit zeggen: Je kan elkaar niet meer verstaan of zo.

DENISE: Zaten jullie te praten dan?

JAN: Ja, over de toekomst van je zus, of dacht je soms dat hij jouw hand kwam vragen. (*lachend*) Hij heeft al genoeg aan Esther.

DENISE: Je hand vragen? Wat is dat nou weer?

JAN: Dat weet je niet, hè? Wij gingen vroeger om de hand vragen.

KEES: Moest je dan een klusje opknappen en kwam je een hand te kort.

JAN: Nee, je moet eens serieus zijn. Dat was vroeger niet zo gek. Tegenwoordig komen ze tegen hun ouders zeggen: We hebben een relatie, en we hebben twee kinderen. (*lachend, quasi boos*) En niet geadopteerd of zo, nee, van hun zelf. Jonge, jonge, wat ouderwets ben ik toch.

DENISE: Overdrijf niet zo, pa.

KEES: Ik vind, als je iemands hand wilt hebben, dat je dan ook om de rest moet vragen.

OLGA: Je bent echt dom hè, Kees?

DENISE: Dat is een geintje, ma. Dat is gevoel voor humor.

JAN: Ja, gevoel voor humor. Dat heb ik dus ook niet. (*hatelijk richting Olga*) Want ik snap er niets van... Er waren vroeger toestanden, afspraken zal ik maar zeggen, en die mis je tegenwoordig... En die waren heus zo gek nog niet.

DENISE: Ja, maar je moet met je tijd mee gaan. Normen en waarden veranderen. Vroeger moest je eerst getrouwd zijn als je met elkaar naar bed wilde. Later moest je eerst verloofd zijn. Nu moet je, als je twee kinderen hebt om belastingtechnische redenen in het huwelijk treden.

JAN: Vind je dat normaal?

DENISE: Het gaat er niet om dat ik dat normaal vind. Het is gewoon zo. We leven in deze tijd, en in deze tijd doet men het zo en niet meer zoals vroeger. Tegenwoordig dragen ze een inlegkruisje en geen kuisheidsgordel.

KEES: Hè bah, wat een vieze praatjes.

DENISE: Dat is niet vies, juist niet...

KEES: Ik ken daar alleen maar moppen over.

JAN: Vertel eens.

DENISE: Je laat het, hè... Vieze moppen hoor je hier niet in huis.

(Mariska komt dansend op. Olga telt voor haar. Streng en militair)

OLGA: Een, twee, drie, vier, een, twee, drie, vier... *(Denise zingt in dat tempo en Olga instrueert en dirigeert)* Als jullie mee willen lopen in de showbizz moet er nog heel wat geoefend worden.

JAN: *(sarcastisch)* Ja, jullie moeten wel beroeps worden.

OLGA: Hoor je, papa zegt het ook.

JAN: Nee mens, ze moeten alleen maar meespelen. Ze moeten er plezier aan beleven.

OLGA: En doorbreken.

JAN: *(schamper)* En een contract voor een tournee.

OLGA: *(blij)* Ja, een tournee door Europa...

JAN: En naar Rusland, dan kun je gelijk mee.

DENISE: Dat zou leuk zijn hè, mama?

JAN: *(spottend)* Doe toch niet zo raar, je moeder maakt jullie knettergek. *(een lange gespannen stilte, Mariska komt op)*

MARISKA: *(tegen Denise)* Mag ik jouw broekpak aan?

DENISE: Dan heb ik niets om aan te trekken.

KEES: Dat is twee keer niets om aan te trekken. *(lacht)* Nu drie keer gras maaien.

JAN: *(lacht)* Prima Kees, je krijgt het door. *(de twee mannen gaan lachend pesten)*

MARISKA: Dat is iets waar je moe van wordt.

DENISE: Dus doen ze het liever niet, dat is werken.

KEES: *(vraagt aan Olga)* Hoe denkt u daarover?

OLGA: Ja, dat moet zo af en toe.

KEES: Dat is dan drie keer grasmaaien, nou nog vier ladders in de kousen, dan ben ik helemaal bij.

JAN: Kees, jongen, *(klopt hem lachend op de schouder)* je hebt het helemaal door.

OLGA: En wij snappen er echt helemaal niets meer van, *(hatelijk naar Jan)* maar ik ben blij dat je zo goed met je aanstaande schoonzoon op kunt schieten.

JAN: Nou, dat is nou ook weer niet het geval. Ik wil nergens op schieten. Ik ben geen kruisridder. *(de drie vrouwen staan bij elkaar en kijken naar de mannen)*

KEES: Inlegkruisridder, die mop ken ik ook.

JAN: Ja ik ook. Kruistochtridders. Hahahaha....

KEES: Hoe zou dat gegaan zijn, zouden die vrouwen dan niets eh, niets eh, hoe zeg je dat...

JAN: Weet je hoe snel vrouwen kunnen afvallen? Als die ridders op kruistocht gingen woog zo'n vrouw tachtig kilo. Dan gingen ze vermageren, dan wogen ze zestig. Waren ze nog aantrekkelijker ook... En dan viel die kuisheidsgordel gewoon naar beneden. Die was van ijzer.

KEES: Dus dat was zwaar en te wijd. *(ze hebben de grootste lol)*

JAN: Ja, vandaar die kruis.....tochten..

KEES: Ja, kruistocht, ruimtelijke ordening, en daarna werden ze weer dik.

JAN: Nee, niet gelijk weer dik. Als die ridder thuis kwam zei ze: Ik heb je zo gemist, ik ben van verdriet heel erg veel afgevallen, ik heb van een schildknaap bretels moeten lenen. *(hikt van het lachen)*

KEES: Lenen... Nou ja, *(lachend)* die hingen op een stoel in haar slaapkamer.

DENISE: Draven jullie nou niet een beetje door?

OLGA: Laat ze maar, het zijn nog zulke jochies, ze weten niet beter. Het zijn net kinderen.

DENISE: Maar pa zou toch niet zo kinderachtig moeten doen.

OLGA: Waarom niet? Het is toch een man.

MARISKA: En jij Kees, weet Esther dat je er bent?

OLGA: Hij komt niet voor Esther, hij komt voor z'n schoonvader.

MARISKA: Nou, daar is pa lekker mee.

OLGA: Hij heeft altijd een zoon willen hebben. *(Kees heeft amper in de gaten dat het over hem gaat, zo hard moet hij lachen)*

DENISE: En wie van ons drieën had dan een jongen moeten zijn?

OLGA: Nou, bij de tweede dacht ik dat het een jongen zou zijn.

MARISKA: Bij de derde was het weer een meid.

OLGA: Ja, en toen vond ik het zat.

MARISKA: Ik had een broer wel leuk gevonden. Kunnen we niet aan Esther vragen of ze zich wil laten verbouwen. Dat is toch al een beetje een vent.

JAN: Ja, die is half vrouw en half mens. Een centauer.

OLGA: Wat een rotopmerking is dat nou weer hè?

MARISKA: We zouden het misschien gezelliger gehad hebben, maar ik ben met m'n twee zussen ook wel gelukkig. *(af)*

JAN: Een raak je er gauw kwijt, hè Kees?

KEES: Als Esther wil, graag, zou ik zeggen.

JAN: Natuurlijk wil Esther met jou. Desnoods onder dwang of met valse beloftes.

OLGA: Ben jij nou wel goed bij je hoofd, Jan? *(af)*

JAN: Ze snapt het weer niet, en dan wordt ze boos.

KEES: Jij hebt net zitten vertellen dat je een Arabier bent.

JAN: Nee man, dat zei jij. (*lachen, af*)

ESTHER: (*komt op en zegt tegen Kees*) Wat gaat pa nou doen?

JAN: (*om de hoek van een deur*) Dat weet ik zelf nog niet.

KEES: Er zijn maar twee mogelijkheden. (*lachen, Jan nu echt af*)

ESTHER: Jullie kunnen wel goed met elkaar opschieten, hè?

KEES: Ja, maar hij zei daarnet al: Ik moet even naar achteren, even wat voor mezelf doen. Anders zou ik toch ook niet weten wat hij gaat doen.

ESTHER: Hij vindt het wel gezellig als jij er bent.

KEES: Ik vind het ook leuk. Kom even bij me zitten, hier op de bank.

ESTHER: Ja... mijn moeder mag je ook wel, al laat ze dat niet merken... (*geeft Kees een zoen*) Ze is vrij artistiek.

KEES: Nogal artistiek??? Af en toe denk ik dat het een dochter van de tsaar is...

ESTHER: Ze wil dat ik de toneelkant op ga. (*speelt*) Het hemelse gerecht met zijn benauwde veste.

KEES: Zeker te heet gewassen.

ESTHER: Hè???

KEES: Die vesten, te heet gewassen... Omdat ze benauwd zitten...

ESTHER: Nee... Die vesten waren van ijzer... of een maliënkolder... Dat was een soort geweven ijzerdraad. (*ze kussen elkaar, en Esther zegt plotseling*) Maar weet je waar ik nou zo gek van word? Van die grappen en grollen... Gekrompen vesten... en nu krijgen we natuurlijk: Maliënkolder. Weet je wel... Kolder, onzin, om te lachen. Daar is pa ook zo gek op. M'n moeder houdt daar ook niet van.

KEES: Jullie zijn ook zo serieus overal me bezig. (*speelt ook*) Roxaan, Roxaan, zie mij naast je venster staan.

ESTHER: Dat is uit Cyrano de Bergerac, daar moet je een grote neus voor hebben.

KEES: Nee, dat was Pinocchio. (*hij lacht, Esther niet*)

ESTHER: Nee, zonder gekheid, even wat mijn moeder betreft. Zij is Russische. Mijn vader heeft haar meegebracht.

KEES: Op een van zijn reizen.

ESTHER: Ja, dat zegt mijn moeder.

KEES: Komt ze niet uit Rusland?

ESTHER: Jazeker wel. Alleen, hij was vrachtwagenchauffeur en zij een vluchteling die een bewijs van Nederlanderschap wilde hebben en dus met hem getrouwd is.

KEES: Maar ze houden toch wel van elkaar?

ESTHER: Dat zou ik wel denken... Ze hebben drie kinderen... En die neem je niet omdat je een hekel aan elkaar hebt. Ze weet ook nog precies waarom ze daar weg wilde.

KEES: Was het zo slecht daar?

ESTHER: Voor mijn moeder wel. Er werd wel veel aan kunst gedaan, maar niet zoals mijn moeder het wilde.

KEES: Daarom moet jij nou aan toneel doen... Wat ze eigenlijk in dat dorp wilde bereiken, moeten jullie nu doen. Ze projecteert dus haar verleden nu op jullie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto